

सत्यश्रवा आत्रेयः। उषाः। पङ्क्तिः ।

महे नो अद्य बोधयोषो राये दिवित्मती।

यथा चिन्नो अबोधयः सत्यश्रवसि वाय्ये सुजाते अश्वसूनृते ॥ ५.०७९.०१

यथा । पूर्वम् । वाय्ये- तन्तुसमाने । सत्यश्रवसि- अतीन्द्रियसत्यश्रवणे । अबोधयः- बोधितवती । तथा । अद्यापि । नः- अस्मान् । सुजाते- सुष्ठूद्भूते । अश्वसूनृते- व्याप्तप्रियहितवाग्भूते । दिवित्मती- दिव्या सती । उषः- प्रभाति विद्ये । महे- महत्यै । राये- सम्पदे । नः- अस्मान् । बोधय ॥१॥

या सुनीथे शौचद्रथे व्यौच्छो दुहितर्दिवः।

सा व्युच्छ सहीयसि सत्यश्रवसि वाय्ये सुजाते अश्वसूनृते ॥ ५.०७९.०२

सुनीथे- शोभननयने । शौचद्रथे- ज्वलद्रथे । दिवो दुहितः- दिव्ये । या । व्यौच्छः- तमांसि व्यासयः । सा । सहीयसि- सहनशीले । सुजाते । अश्वसूनृते । वाय्ये । सत्यश्रवसि । व्युच्छ- तमांसि विवासय ॥२॥

सा नो अद्याभरद्वसुर्व्युच्छा दुहितर्दिवः।

यो व्यौच्छः सहीयसि सत्यश्रवसि वाय्ये सुजाते अश्वसूनृते ॥ ५.०७९.०३

आभरद्वसुः- सम्पत्सम्पादयित्री । दिवो दुहितः- दिव्ये । अद्य- इदानीम् । नः- अस्मदर्थम् । व्युच्छ- तमो विवासय ॥३॥

अभि ये त्वा विभावरि स्तोमैर्गृणन्ति वह्नयः।

मधैर्मघोनि सुश्रियो दामन्वन्तः सुरातयः सुजाते अश्वसूनृते ॥ ५.०७९.०४

मघोनि- हे सम्पद्वति । सुजाते । अश्वसूनृते । विभावरि- प्रकाशयुक्ते । ये । त्वा- त्वाम् । वह्नयः- वोढार उपासकाः । स्तोमैः- मन्त्रैः । अभि- आभिमुख्येन । गृणन्ति- स्तुवन्ति । ते । सुश्रियः- सुमङ्गलाः । मघैः- सम्पद्भिः । दामन्वन्तः- दानवन्तः । सुरातयः- शोभनदानाश्च भवन्ति ॥४॥

यच्चिद्धि ते गणा इमे छदयन्ति मघत्तये।

परि चिद्धष्टयो दधुर्ददतो राधो अहयं सुजाते अश्वसूनृते ॥ ५.०७९.०५

सुजाते । अश्वसूनृते । मघत्तये- सम्पदानाय । यच्चित्- ये केचित् । हि- खलु । ते- तव । इमे- एते ।

गणाः । छदयन्ति- उपच्छन्दयन्ति । ते- वष्टयः- कामयमानाः । अहयम्- अकुटिलाम् । राधः- संसिद्धिम् । ददतः- यच्छन्तः । परि दधुः- परितो धारयन्ति ॥५॥

एषु धा वीरवद्यश उषो मघोनि सूरिषु।

ये नो राधांस्यहया मघवानो अरासत सुजाते अश्वसूनृते ॥ ५.०७९.०६

ये । नः- अस्मभ्यम् । अहया- अकुटिलाः । राधांसि- संसिद्धीः । मघवानः- धनवन्तः । अरासत- ददुः । सुजाते । अश्वसूनृते । एषु- तेषु । मघोनि- सम्पद्वति । सूरिषु- मेधाविषु । वीरवत्- वीर्ययुक्तम् । यशः । आ- आभिमुख्येन । धाः- धारयसि ॥६॥

तेभ्यो द्युम्नं बृहद्यश उषो मघोन्या वह।

ये नो राधांस्यश्व्या गव्या भजन्त सूरयः सुजाते अश्वसूनृते ॥ ५.०७९.०७

ये । नः- अस्मभ्यम् । अश्व्या- प्राणयुक्ताः । गव्याः- चिद्रश्मिसम्पन्नाः । राधांसि- संसिद्धीः । गवाश्वधनानि वा । सूरयः- विद्वांसः । भजन्त- ददुः । तेभ्यः । सुजाते । अश्वसूनृते । उषः मघोनि । द्युम्नम्- ज्योतिष्मत् । बृहत्- महत् । यशः । आवह- प्रापय ॥७॥

उत नो गोमतीरिष आ वह दुहितर्दिवः।

साकं सूर्यस्य रश्मिभिः शुक्रैः शोचद्भिरर्चिभिः सुजाते अश्वसूनृते ॥ ५.०७९.०८

सुजाते । अश्वसूनृते । दिवः दुहितः । नः- अस्मभ्यम् । शुक्रैः । शोचद्भिः अर्चिभिः- प्रकाशयुक्तैः । सूर्यस्य रश्मिभिः- चिद्रश्मिभिः । साकम्- सार्धम् । गोमतीः- उदकयुक्ताः । मूलशक्तिधारायुता इति भावः । इषः- सदिच्छाः । आ वह- प्रापय ॥८॥

व्युच्छा दुहितर्दिवो मा चिरं तनुथा अपः।

नेत्त्वा स्तेनं यथा रिपुं तपाति सूरौ अर्चिषा सुजाते अश्वसूनृते ॥ ५.०७९.०९

सुजाते । अश्वसूनृते । दिवो दुहितः । व्युच्छ- तमो विवासय । अपः- मूलशक्तिधाराः प्रति । मा चिरं
तनुथाः- मा विलम्बं कृथाः । यथा । स्तेनम्- दस्युम् । रिपुम्- शत्रुम् तथा । न । त्वा- त्वाम् ।
सूरः- सूर्यः । तपाति- तप्यात् ॥९॥

एतावद्धेदुषस्त्वं भूयो वा दातुमर्हसि ।

या स्तोतृभ्यो विभावर्युच्छन्ती न प्रमीयसे सुजाते अश्वसूनृते ॥ ५.०७९.१०

एतावत्- एवम् । वा । उषः । त्वम् । भूयः- इतोप्यधिकं वा । दातुमर्हसि । विभावरि । उच्छन्ती-
विवासयन्ती । स्तोतृभ्यः । न । प्रमीयसे- हंसि ॥१०॥